

paa vor Indfødsretsordning. Man har hidtil haft en Bestemmelse om, at Beboerne af de andre nordiske Lande skal ikke opholde sig saa længe her i Landet som andre Udlændinge for at faa Indfødsret; Regelen er 10 Aar for Beboere af nordiske Lande, 15 for andre Udlændinge. Og dær kommer jo Spørgsmaalet: Hvad skal regnes til de nordiske Lande? Vor Konge har nylig udtalt, at Finland burde regnes med til de nordiske Lande; det er altsaa et Spørgsmaal, som kunde komme for til Behandling. Ligeledes kunde der ske Ting overfor Sønderjylland, som kunde nødvendiggøre, at man traf særlige Foranstaltninger. Udvalget har derfor udtalt sig saaledes, at man overlader til Ministeriet at bestemme, naar som helst det ønsker Samraad om denne Sag, men at man formener, at det godt maatte kunne udsettes, indtil Freden er sluttet.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget med de foreslaaede Ændringer til Tingets Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Rode): Med den af den ærede Ordfører anførte Begrundelse skal jeg ogsaa udtrykke mig ganske kort ved at henvise til hans Udtalelser og tiltræde dem.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1 af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, Nr. 2 af *Udvalget*, tiltraadt af *Indenrigsministeren*, og Nr. 3 af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 1019), vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 3153) med de saaledes vedtagne Ændringer samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om et indenlandsk Statslaan.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 401).

Sagen sattes under Forhandling.

Finansministeren (Brandes): Jeg tænker at træffe det høje Tings Ønske ved at udtale mig saa kort som muligt om det foreliggende Forslag. Forslaget er utvivl-

somt det høje Ting fuldstændig bekendt baade med Hensyn til dets Indhold, med Hensyn til dets Forhistorie og med Hensyn til dets seneste Historie, Efterhistorie, om man vil.

Lovforslaget gaar ud paa at bemyndige Finansministeren til at optage et indenlandsk Statslaan ved Udstedelse af 5 pCt. rentebærende Statsobligationer, som kan sælges til en Kurs af 96 $\frac{1}{2}$. Beløbet er 120 Millioner, og Laanet vil være afdragsfrit de første 3 Aar og bliver derefter at afdrage i de følgende 20 Aar med 6 Millioner om Aaret. Det er sikret, at disse Statsobligationer aftages, idet de 5 Hovedbanker, med hvilke Finansministeriet tidligere har afsluttet Laan, vil overtage de 84 Millioner, Statsanstalten for Livsforsikring 10 Millioner og Krigsforsikringen for danske Skibe Resten, eller omtrent Resten; det kan staa paa $\frac{1}{2}$ eller 1 Million; i alt Fald er der ingen Frygt til Stede for, at ikke hele den sidste Rest skulde blive overtaget. Laanet maa efter Finansministerens Mening — og den Mening deles, saa vidt jeg kan forstaa, af alle Partier i det høje Folketing — anses for at være afsluttet paa for Statskassen i Øjeblikket fordelagtige Vilkaar. Den Kurs, der tilbydes, er højere, end Papirer af lignende Art staa i i vore Nabolande, jeg skal ikke tale om, hvilken Kurs lignende Papirer har i de Lande, der har ført Krig. Laanet overtages paa den Maade, at Laan-giverne har forpligtet sig til i 3 Aar ikke at videresælge disse Obligationer, hvilket har ikke ringe Betydning for Obligationsmarkedet i det hele og naturligvis ogsaa for vore Statsobligationer. Der har ikke heller fra nogen Side været rejst Indvendinger mod dette Laans Vilkaar. Det er, tror jeg at turde sige, fra alle Sider anerkendt, at naar Staten overhovedet skulde gaa til at laane, var Vilkaarene saa gunstige, som man kunde vente og kræve.

Og der er egentlig heller ikke fra nogen Side rejst nogen Indvending mod selve dette, at et Laan nu optages for at dække Udgiften i indeværende Finansaar. Ingen har i alt Fald nævnt Muligheden af at dække den paa anden Maade. Og hvad den Udgift angaar, som nu skal dækkes, er der i Bemærkningerne til Lovforslaget gjort Rede for, hvorledes den opstaar, hvorledes Udgiften i indeværende Finansaar er steget til en saadan Højde, at de ordentlige og overordentlige Indtægter i Forening med det Statslaan, som optoges i Juni Maaned 1918, ikke forslaar overfor den Række af Foranstaltninger, som